

δὲ καλὸν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι τὰ πρῶτα βαφικὰ ἐργαστήρια τοῦ Μοντεπελιᾶ συνεστήθησαν ἀπὸ Ἑλληνας βαφεῖς τῶν Ἀμπελακίων.

Θαυμαστὴν ἐπίσης ἐμπορικὴν πρόοδον παρουσιάζουσι καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου. «Ἐπὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, γράφει ὁ γερμανὸς ἱστορικός, τὸν ὁποῖον ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ὡθεὶ τὰ τέκνα τῆς ἡ μήτηρ πρὸς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς τῶν ἡδὴ ἡλικίας καὶ διδάσκει αὐτὰ νὰ κολυμβῶσιν, ὡς ἡ νῆσσα τὰ νεοττεία τῆς. Εἶτα παραλαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν εἰς τὸ πλοῖον κρατεῖ αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας του ἱστάμενος παρὰ τὸν ἱστόν, τῷ δεικνύει τὸ στάδιον τοῦ βίου του, τὸν εὐρύν μέλανα πόντον καὶ γνωρίζει αὐτῷ πᾶσαν νῆσον καὶ πᾶσαν πέτραν. Δίδει τὸ παράδειγμα ὁ γέρον τοῦ θάρρους, τῆς ἀταραξίας καὶ τῆς ἐν τῇ τρικυμῷ χαρᾶς. Αὐταρέσκως δὲ ἐξομοιεῖ ἑαυτὸν διὰ τῶν φαιδρῶν του ναυτικῶν ἀσμάτων πρὸς τὸν δελφῖνα, τὸν ἀλλόμενον ὑπὲρ τὰ κύματα καὶ ἄσμα καὶ χορὸς φαιδρύνουσι τὸν πλοῦν.» Τοιοῦτοτρόπως ἀνατρεφόμενοι οἱ Ἕλληνες ναῦται ταχέως ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἔπλεον τὰς θαλάσσας ὑπὸ διαφόρους σημαίας οἱ τολμηροὶ ἐκεῖνοι θαλασσοπόροι μεταφέροντες ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο τὰ ἐμπορεύματα καὶ προφυλαττόμενοι πάντοτε ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκοντο τότε τὰ παράλια. Ταχέως δὲ περιῆλθον αἱ νῆσοι αὗται εἰς σχέσεις μετὰ τῶν Ἀγγλῶν ἐμπόρων, διότι οἱ Ἕλληνες ναῦται ἠδύναντο μόνοι νὰ μεταφέρωσιν ἀσφαλῶς τὰ προϊόντα καὶ τὰ ποικίλα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἔστειλεν ἡ Ἀγγλία εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας εἰς τὴν ἀποκεκλεισμένην Ἠπειρον. Τὸ μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐμπόριον ἀνεπτύχθη ταχέως διὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὡς ἀντιπρόσωποι ἀγγλικῶν ἐταιριῶν μετέβησαν καὶ ἀποκατέστησαν εἰς Μελίτην.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΘΩΜΑ.

ρίας ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Παρνασσῷ Τόμ. Α. Τεῦχος Ζ. Σελ. 489.

(Ἔπεται συνέχεια.)